

E viu, e viu

T: Pr. I. Simon

Vesel
mf

Refr. E viu, e viu, e viu, Mân - tu - i - to - rul sfânt, E

viu, e viu, e viu, e viu, se - nal - ță din mor - mânt; Fru -

mos, fru - mos, mă - reș, cu trup glo - ri - fi - cat, Bi - ru - i -

tor Cris - tos a în - vi - at! 1. Fe - me - i - le în

zori a - lear - gă la I - sus, Să - i un - gă tru - pul mort ce - n

groa - pă a fost pus; Dar în - geri lu - mi - noși le spun su - ră - ză -

tor: A în - vi - at Cris - tos tri - um - fă - tor!

2. De vestea ce-o aud apostolii-s uimiți
 Și Petru și Ioan aleargă fericiți;
 Găsesc mormântul gol și
plecă-ngândurați;
 Da-n suflet ei se simt încurajați.

3. Doi ucenici se duc la Emaus, în sat,
 Și între ei vorbesc de tot ce
s-a-ntâmpat;
 Pe-nvățătorul lor, ce-n drum le-a
apărut,
 Când pâinea-a frânt ei l-au
recunoscut.

4. La toți apostolii se-arată viu Cristos,
 Lui Toma-i spune blând: să fie
credincios;
 Le-arată rănila ce cuiele-au lăsat,
 Să fie ferm convinși că a-nviat.

5. Cristos cel răstignit, prin învierea sa,
 Pe cei ce l-au urmat la viață-i va
chema,
 Ca-n ziua de apoi, în
slavă-nveșmântați,
 Să-i cânte-n veci toți cei răscumpărați.

